

ע"פ 7381/09/17 - ישראל זיו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 7381-09-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

ישראל זיו
ע"י ב"כ עו"ד יאיר קורן

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 9.7.17 בת"פ

10746-10-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בגניבת דבר דואר ונדון לשלושה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות ולחודשיים מאסר על תנאי לשלוש שנים בגין עבירת רכוש שהיא פשע. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וחומרת העונש.

2. ואלה המעשים: במהלך תקופת עבודתו של המערער בדואר ישראל, למן חודש יולי 2010 ועד ליום 9.5.12, פתח דברי דואר רבים במסגרת עבודתו. מדברי דואר אלה גנב המערער מזומנים ופרטי ערך בסכום כולל המוערך באלפי שקלים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להסתפק באי הרשעת המערער ובהטלת עונש של"צ, כפי שהמליץ שירות המבחן. לטענת הסנגור, בית משפט קמא לא איזן נכונה בין חומרת העבירה לנסיבותיו האישיות של המערער. המערער סובל מנכות ברמה של 89% עקב מחלה, חרף זאת, הוא עבד לפרנסתו כל השנים ומאז פיטוריו מהדואר הוא עובד כקופאי בסופר

וזוכה לאמון והערכה מצד מעסיקיו. לפיכך, ביצוע העבירות הינו מקרה חריג שאינו מעיד על הכלל. באשר לחומרת העבירות, נטען כי היא נמצאת בטווח הבינוני-נמוך של מעשי המרמה, שכן המעשים היו פשוטים ונטולי תחכום. כמו כן, סכומי הכסף לא היו גבוהים ונאמדו בסכום של אלפי שקלים בודדים. בנוסף, תסקיר שירות המבחן, שנערך בעניינו של המערער, הינו חיובי, ממנו עולה כי המערער הפנים את חומרת המעשים והסכים לעבור הליך טיפולי משמעותי. לעמדת הסנגור, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהעדיף את הדרך השיקומית, אשר תכלול צו מבחן ושל"צ. בהקשר זה נטען גם כי שגה בית משפט בקבעו כי שירות המבחן לא כלל המלצה שיקומית, שכן הומלץ על צו מבחן לא קצר שתיארה נכונות המערער להירתם להליך טיפולי. באשר לשאלת אי ההרשעה, נטען כי שירות המבחן לא התייחס לשאלה זו משום שבית משפט קמא לא הורה באופן פוזיטיבי וברור לשירות המבחן לעשות כן, אלא רק ציין כי לא יוכל להימנע מהרשעת המערער בטרם ישמע את עמדת שירות המבחן בענין. כמו כן, שגה בית משפט קמא בכך שסירב להורות על עריכת תסקיר משלים בעניינו של המערער, והסנגור חזר בערעור על בקשתו לערוך תסקיר משלים. עוד נטען, לענין חלוף הזמן, כי חלפו למעלה מחמש שנים מעת שהסתיימו המעשים באופן המצדיק הקלה ניכרת בעונשו של המערער. כמו כן, לאחר שהוגש כתב האישום דנן, לא נפתחו נגד המערער תיקים נוספים. הוסף כי הרשעה תפגע, נוכח גילו, באפשרויות התעסוקה המוגבלות ממילא לאור מצבו הרפואי. לענין העונש הודגש כי העבירות בוצעו בשנת 2010 ו- 2012 וכתב האישום הוגש רק בשנת 2015. מדובר בשיהוי ניכר בתיק שהינו פשוט כאשר המערער הודה עוד בחקירתו במטרה. עונש של מאסר בעבודות שירות בנסיבות הכוללות אינו הולם, כאשר במקרים, שנטען שהם חמורים יותר, הוטלו עונשים קלים יותר, כגון של"צ או מאסר מותנה. על כן יש מקום להשית על המערער עונש של"צ קצר במיוחד, זאת לאור העובדה שהביצוע עוכב לאחר שהמערער כבר ביצע 9 ימים מתקופת עבודות השירות.

ב"כ המשיבה השיב כי בית משפט קמא התייחס בגזר דינו בהרחבה לכל טיעוני המערער, לרבות חלוף הזמן, והשאלה היא האם נפלה טעות המצריכה התערבות. מדובר בעונש מאוזן מאוד, מתון, תסקיר שירות המבחן מצביע על כך שהמערער מצמצם את גרסתו, לא מדובר באירוע חד פעמי אלא במעשים שנמשכו על פני שנתיים. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1954, פרוד ואב לשני ילדים, ללא עבר פלילי, עובד כקופאי בסופר ומעסיקיו הביעו שביעות רצון מתפקודו. סובל מאבדן יכולות פיזיות עקב מחלה ממנה סובל. המערער קיבל אחריות על ביצוע העבירות, ביטא הבנה לשליליות ולמשמעות הפלילית שבמעשיו, הביע חרטה ונכונות להשתתף בהליך טיפולי שהוצע לו. יחד עם זאת, נטה לתאר את המעשים כאירוע בודד בו גנב רק סכום כסף קטן. הומלץ להטיל צו מבחן למשך שנה וחצי, צו של"צ בהיקף של 220 שעות ומאסר על תנאי.

דין

5. ככלל, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, ניתן להימנע מהרשעה (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל). בהלכה הפסוקה נקבע כי ביהמ"ש רשאי שלא להרשיע נאשם בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים: א. על

ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו. ב. סוג העבירה מאפשר לוותר באותו מקרה מסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)).

6. מעשיו של המערער חמורים. המערער הפר את האמון שניתן בו במסגרת עבודתו, שכללה בין היתר סמכות לפתוח דברי דואר לצורך איתור הנמען. לא בכדי התייחס בית משפט לכך שמדובר בעבודה המתאפיינת בחובת אמון מוגברת של העובד. מעשיו פגעו באמון הציבור בו. לשם כך יוחדה הוראה מיוחדת בחוק רשות הדואר המטילה ענישה מחמירה במיוחד לעבירה של גניבת דואר בכלל, ודואר המכיל כסף בפרט, ואשר נועדה להגן על הציבור, הזכאי לשירות יעיל ובטוח. המעשים חזרו ונשנו, נמשכו על פני תקופה לא מבוטלת והצטברו לכדי סכומים ניכרים. במקרה דנן, חומרת העבירה ומידת פגיעתה בערכים המוגנים אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע פגיעה מהותית בשיקולי הענישה האחרים. באשר לנזק העלול להיגרם למערער כתוצאה מהרשעתו, המערער עובד כיום במרכול וזוכה להערכת מעסיקיו. לא הוכחה בעניינו פגיעה מוחשית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו בגין הרשעתו בדיון. לפיכך, לא ניתן להימנע מהרשעתו.

7. באשר לחומרת העונש, לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצדו והעדר הרשעות קודמות. כמו כן, יש להתחשב לקולה במצבו הרפואי (בפני בית משפט קמא הוצגו אישורים המעידים על זכאותו לקצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי) ובחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, במהלכו לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. בנוסף, תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו הינו חיובי בעיקרו. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, כאמור, ועמדתו המצמצמת שהובעה בפני שירות המבחן בצד לקיחת אחריות מצדו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערער נדחה.

המערער ימשיך לבצע עבודות השירות כאמור בחוות דעת הממונה ביום 14/8/17.

ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד